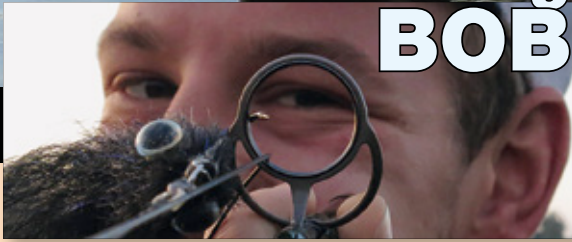

In de ogen gekeken: BOB SEEVENS

TEKST & FOTOGRAFIE HANS BOCK

Bob woont in de buurt van Ittervoort. Wanneer je in Google Maps inzoomt op de driehoek Ittervoort-Maaseik-Roermond, zie je meteen dat Bob in

zijn directe woonomgeving over een jaloersmakende hoeveelheid viswater beschikt. Naast de rivier de Maas met al haar zijtakken is het gebied rijkelijk bedeed met prachtige plassen. En die staan vaak in verbinding met de Maas. Bob houdt zich rondom Ittervoort bezig met vliegvissen op alles wat schubben heeft: blank- en ruisvoorn, brasem, winde, karper, roofblei, baars, snoek, snoekbaars en meerval. Voor de lezers van De Nederlandse Vliegvisser keek ik hem op een zonnige oktoberdag in de ogen. Het programma: snoeken op de Maasplassen.

Als ik Bob nog voor zonsopgang aan de oever van een grindgat tref, wijst hij me direct op de kolken in het wateroppervlak, midden op de plas: "Dat zijn dikke brasems die van de Maas afkomen om hier te overwinteren. Ze azen in het oppervlak en de snoek ligt zeker op de loer." Vol goede moed brengen we de hengels in gereedheid. Bob adviseert voor deze visserij een aftma-8 of zwaarder: "Het zijn geen poldersnoekjes die nauwelijks vechten omdat ze geen kant op kunnen! Deze snoeken nemen serieuze runs en gaan de diepte in." Om de aanwezige taluds af te kunnen vissen, gebruikt Bob een snelzinkende lijn: "Het is hier op bepaalde plaatsen bijzonder diep en de snoeken liggen in de winter vaak diep, tegen de taluds. Om daar een streamer aan te kunnen bieden, is een snelzinkende lijn noodzakelijk. Met een snelzinkende lijn kun je overigens ook ondiep vissen. Dat is een kwestie van direct beginnen met strippen nadat je streamer het water raakt." Als ik vraag naar de onderlijnmontage, zegt Bob: "Ik gebruik een leader van 40/00 of 50/00 fluorocarbon van Stroft of Berkley, met een lengte van 0,5 tot 1,5 meter. Bij een normale streamer gebruik ik een titanium onderlijn van minimaal 30 centimeter. Voor tubevlies gebruik ik een stalen onderlijn met een kunststof coating. Die maak ik met een smeltknoop aan de haak vast en lus-in-lus aan de leader."

STREAMERS

Op mijn vraag naar wat succesvolle streamers zijn, antwoordt Bob: "Omdat hier veel grote aasvis voorkomt, kan een streamer niet snel te groot zijn. Mijn streamers gaan richting 30 centimeter. Mijn richtlijn: bij donker weer, donker gekleurde streamers gebruiken. In het glasheldere water van onze grindgaten gebruik ik het liefst natuurlijke kleuren. Op tamme dagen gebruik ik voor het schokeffect ook juist knalkleuren, zoals roze en felgroen of felgeel met oranje. Als aanbeten uitblijven, is het belangrijk om ook in stripsnelheid te variëren! Variatie in de snelheid waarmee je de streamer binnenvist én de lengte van het zweefmoment - de tijd tussen de strips - kan heel bepalend zijn. Door te variëren, kom je erachter wat de snoek op dat moment wil. Er is wel één vuistregel: als je diep vist of als het koud is, vis je langzaam. Bij warm weer, of wanneer je de streamer ondiep aanbiedt, strip je sneller. Kies een streamer waar je vertrouwen in hebt en wissel niet al te vaak gedurende de dag. De snoek is ook niet altijd in de stemming om te azen. Het komt geregeld voor dat ik op goede stekken met goede streamers vis en toch geen aanbeten krijg. Soms kan ik de snoeken op het scherm van mijn visvinder tegen het talud aan zien hangen. Met dezelfde set-up vang ik een paar uur later dan ineens wél die vis!"

streamer het talud volgen. Daarbij tel je na het werpen steeds hoe lang je de streamer laat afzinken. In combinatie met de zinksnelheid van je lijn weet je dan hoe diep je de streamer vist. Op de visvinder zie je hoe diep je moet. Op die manier vis je een talud perfect en compleet af. Daarnaast toont een goede dieptemeter ballen en scholen aasvis. Het loont dan om rondom de school alles goed af te vissen. Vaak liggen er snoeken op de loer. Ik gebruik een Lowrance Elite-4x. Een klein apparaat dat weinig energie verbruikt. De kleurendisplay is ook onder zonnige omstandigheden goed af te lezen. Het apparaat is er ook met gps. Dat is natuurlijk bijzonder handig als je op echt groot water de coördinaten van bepaalde stekken wilt opslaan. Ik heb mijn transducer tussen de bladder en de bekleding van mijn bellyboot gemonteerd. Op die manier kan die nooit beschadigen als je bijvoorbeeld het water in gaat over basaltblokken. Het goed kunnen interpreteren van hetgeen je op het scherm ziet, is best nog een hele studie. Ik heb veel geleerd van de informatie op de website van Doctor Sonar."

DE FIJNE KNEEPJES

Als ik Bob vraag naar nog een paar praktische tips voor de lezers, zegt hij: "Let op de watertemperatuur. Als in het najaar de watertemperatuur voor het eerst onder de 10 graden duikt, is het vaak bingo. De snoeken

De dril van een snoek op groot water is niet te vergelijken met die van zijn soortgenoten in de polder.

BELLYBOOT EN REDDINGSVEST

Om in de grindgaten effectief te kunnen snoeken, is een bellyboot essentieel. Bob geeft wat tips: "Zonder bellyboot ben je kansloos. Heel vaak zijn de oevers van de grindgaten zodanig begroeid, dat je er vanaf de kant niet eens bij kunt. Bovendien zijn er vaak taluds in het grindgat, waar de vis tegenaan hangt. Die kun je met een bellyboot heel secuur afvissen. Vanaf de kant is dat onmogelijk. De boot moet meerdere luchtkamers hebben. Je weet maar nooit of je niet een keer bij het werpen een flinke streamerhaak met volle vaart in je boot parkeert. Ook is het belangrijk dat de boot niet al te windgevoelig is. Er zijn op dit gebied grote verschillen tussen bellyboten. Aan de andere kant wil je ook weer niet te diep in het water zitten. Als het kan, ga dan proefvaren, voordat je een bellyboot aanschaft. Gebruik ook een reddingsvest. Van de moderne vesten met een koolzuurgaspatroon heb je totaal geen last bij het vissen."

VISVINDER

Naast de bellyboot gebruikt Bob bij het snoeken een dieptemeter: "Je moet kunnen zien hoe het er onder water uitziet. Het bodemverloop is in grindgaten misschien wel het allerbelangrijkste bij het snoekvissen. Om een talud goed af te vissen, werp je haaks op het talud en laat je je

beginnen zich vol te vreten voor de winter. In de zomer moet je stoppen als de temperatuur van het water boven 18 graden komt, vind ik. De dril vraagt dan te veel van de vis en de kans bestaat, dat die het avontuur uiteindelijk niet overleeft! Verder geloof ik dat de stand van de zon belangrijk is. De schaduwkant van het talud is het meest productief. Dus als je bij het afvissen van een talud tegen de zon in kijkt, zit je goed. Verder is het handig om een echt lange onthaaktang te gebruiken en de kieuwgriep goed te beheersen. Dikke snoeken kun je nu eenmaal niet achter de nek vastpakken. Bij een goed uitgevoerde kieuwgriep houdt de vis zich rustig en blijven je vingers heel."

Om mijn allerlaatste vraag lacht Bob hartelijk:

"Zoeken, is het codewoord op onze grote plassen. Uren maken en voortdurend de taluds af blijven vissen. Niemand kan de goede stekken aan het water aflezen. Je zult de plassen moeten leren kennen. En dat gaat alleen door er bakken tijd in te steken."

Dat Bob weet waarover hij praat, werd deze dag wel duidelijk: we vingden ieder drie snoeken en misten er ook nog een aantal.

Eigenlijk onmisbaar voor groot, diep én onbekend water: de dieptemeter.

